

Trediedeel af Formuen, naar der kun optræder 4 eller færre saadanne Arvinger, men en Halvdeel af Formuen, naar 5 eller flere saadanne Arvinger optræde. Over de ovenfor berorte Arvefæstesteder kan der slet ikke disponeres ved Testament uden Samtykke af Domænebestyrrelsen. Derimod er en Eier af et Selveiersted berettiget til at bestemme, hvem af sine Arvinger han vil tillægge Tiltrædelsesretten. — Hvad angaaer Testamentsformerne, da skal der, naar Arveladeren med egen Haand har skrevet, dateret og underskrevet sin sidste Villie paa det fornødne Stempelpapir, ifølge Forordningen af 4de Februar 1854 aldeles ikke behøves nogen videre Form for at konstatere Dokumentets Gyldighed. Veder han Testamentet nedskrive ved en Anden, skal han underskrive eller vedkjende sig det i Overværelse af tvende Vidner samt desuden af en Dyrighedsperson, Retsbetjent, Notarius eller Præst, som paa Testamentet tilføjer en Attestation om den slette Underskrift eller Vedkjendelse.

Der kan nu ganske vist, forsaavidt angaaer den sædvanlige Arvefølge, ikke paavises nogen særegen Grund, hvorfor denne skulde forblive anderledes i de paagjældende Distrikter end i det øvrige Kongerige, saa meget mindre, som Man ikke har taget i Betænkning under 21de Mai 1845 nepop at forandre Kongerigets egne, med den nuværende flessvigske Arvefølge væsentlig overensstemmende ældre Arvelove.

Noget anderledes stiller Sagen sig derimod med Hensyn til de Eiendomme, som hidtil have været undergivne en særegen, fra den om andre Eiendele gjældende Lovgivning forskjellig Arvefølge. Navntlig vilde der være Grund til at bibeholde den særegne Arvelov for Fæstesteder med særdeles Hensyn til, at der ikke kan raades over disse ved Testament, og at Besidderne saaledes ere udelukkede fra at benytte dette Middel til at gjøre deres egne Dnsker angaaende Arvefølgen gjældende. Der er imidlertid allerede nu kun meget faa kongelige Fæstesteder tilbage i de paagjældende Distrikter, og det kan ventes, at disse ved den forestaaende Matrifulering og Skyldsatning imod en ubetydelig Skatteforøgelse, der svarer til den hidtil gjæl-

dende Lagt for Fæsteforholdets Afsløsning, ville gaae over til fuldstaendig Selveiendom, saa at der altsaa ved den Tid, da Kongerigets Lovgivning skulde træde i Kraft, ikke vil findes nogen Eiendom, som kan betegnes som et kongeligt Arvefæstested.

Hvad angaaer Selveierstederne, da ere de nærværende Regler om Tiltrædelsesretten allerede undergivne Arveladerens testamentariske Bestemmelse, og naar Man bibeholder denne Udgang for Eieren til efter eget Skjønne at bestemme, saavel at Eiendommen skal udeelt tilfalde en enkelt Arving, som ogsaa hvo af de forhaandenværende Born eller Livsarvinger, der skal være berettiget til Tiltrædelsen, da er der derved overladt Vedkommende al den Udgang, som han kan forlange, til at gennemføre sine personlige Dnsker med Hensyn til den fremtidige Besiddelse af hans Eiendom. Ganste lignende Forhold finde for Tiden Sted ved Selveiergaarde i Kongeriget, idet det ved Forordningerne af 13de Mai 1769 og 22de November 1837 og Plakat af 17de Marts 1847 er overladt Eierne af saadanne Steder ved Testament at fastsætte, at de udeelte skulle tilfalde enkelte bestemte Arvinger. Man behøver nu kun at bringe disse Regler om Selveierbønders Testationsret til Anvendelse paa de flessvigske Eiendomme, og idet Man ad denne Vej forbeholder Eierne fuld Frihed til at følge deres hidtilværende Retsanskuelser, undgaaer Man derved den meget betænelige Ulempe, at de paagjældende Distrikter i Fremtiden skulde beholde Præget af en fra det øvrige Rige forskjellig Deel med en særegen Arvefølge for næsten samtlige der beliggende faste Eiendomme paa Landet. Naar imidlertid den omhandlede Testationsret i Kongeriget kun angaaer Landeieendomme af 1 Tonde Hartkorns Størrelse eller derover, medens det vel kan være muligt, at ogsaa adskillige mindre Eiendomme i de flessvigske Distrikter anses som hørende under Bestemmelserne i Forordningen af 18de Juni 1777, da synes det billigt, at de nærværende Eiere af disse beholde Udgang til at lade dem gaae i Arv efter de for de større Eiendomme gjældende Regler, og vil det af Hensyn hertil være